

P7_TA(2012)0399

ELi aruanne poliitikavaldkondade arengusidususe kohta (2011)

Euroopa Parlamendi 25. oktoobri 2012. aasta resolutsioon Euroopa Liidu 2011. aasta aruande teemal poliitikavaldkondade arengusidususe kohta (2012/2063(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate, Euroopa Parlamendi ja komisjoni ühisavaldust Euroopa Liidu arengupoliitika „Euroopa konsensus”¹ kohta artikleid 9 ja 35,
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu V jaotist ja eriti selle artikli 21 lõiget 2, milles kehtestatakse ELi välissuhete põhimõtted ja eesmärgid, ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 208 lõiget 2,
- võttes arvesse ÜRO 1992. aasta bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni ning püsivate orgaaniliste saasteainete Stockholmi konventsiooni,
- võttes arvesse AKV–EÜ koostöölepingu (Cotonou lepingu) artiklit 12,
- võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti EÜ 2011. aasta aruanne poliitikavaldkondade arengusidususe kohta (SEC(2011)1627),
- võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti „Euroopa Liit rahvusvahelise arengupartnerina. Kiirendada edasiminekut aastatuhande arengueesmärkide saavutamise suunas” (SEC(2008)0434),
- võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti arenguga seotud poliitikavaldkondade sidususe kohta ja töökava aastateks 2010–2013 (SEC(2010)0421),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Arengupoliitika sidusus: tervet Euroopa Liitu hõlmava poliitikaraamistiku kehtestamine” (COM(2009)0458),
- võttes arvesse oma 18. mai 2010. aasta resolutsiooni ELi poliitikavaldkondade arengusidususe ja laiendatud ametliku arenguabi kontseptsiooni kohta²,
- võttes arvesse nõukogu 14. mai 2012. aasta järeldusi poliitikavaldkondade arengusidususe kohta (dokument 09317/2012),
- võttes arvesse nõukogu 14. mai 2012. aasta järeldusi „ELi arengupoliitika mõju suurendamine: muutuste kava” (dokument 09369/2012),
- võttes arvesse nõukogu 16. märtsi 2012. aasta järeldusi ELi lähenemisviisi kohta kaubandusele, majanduskasvule ja arengule järgmisel kümnendil (dokument 07412/2012),

¹ ELT C 46, 24.2.2006, lk 1.

² ELT C 161 E, 31.5.2011, lk 47.

- võttes arvesse nõukogu 3. mai 2012. aasta järeldusi rände ja liikuvuse suhtes võetud üldise lähenemisviisi kohta (dokument 09417/2012),
 - võttes arvesse nõukogu 18. novembri 2009. aasta järeldusi poliitikavaldkondade arengusidususe kohta (dokument 16079/2009),
 - võttes arvesse Majandusliku Koostöö ja Arengu Organisatsiooni ja OECD arenguabi komitee Euroopa Liidu 2012. aasta ülevaadet,
 - võttes arvesse 9. juulil 2012 avaldatud ELi arenguabi rahastamise aruandekohustust ning ELi ja liikmesriikide edusamme käsitlevat 2012. aasta aruannet,
 - võttes arvesse Evert Vermeeri ühingu 2012. aasta veebruari uurimust „ELi toorainepoliitika ja kaevandamine Rwandas – poliitikavaldkondade arengusidususe praktikas”,
 - võttes arvesse AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee 21. istungjärgul 28. septembril 2010. aastal vastu võetud deklaratsiooni A(2010)21584,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, kalanduskomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse komisjoni arvamusi (A7-0302/2012),
- A. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 208 on liidu arengukoostöö poliitika põhieesmärgiks vaesuse vähendamine ja pikemas perspektiivis selle kaotamine, nagu on sedastatud Euroopa arengukonsensus; arvestades, et liit võtab elluviidavas ja arenguriikidele tõenäoliselt mõju avaldavas poliitikas arvesse arengukoostöö eesmärke,
- B. arvestades, et Euroopa Liit on võtnud kohustuse tagada poliitikavaldkondade arengusidusust, mis on kooskõlas Euroopa Ülemkogu 2005. aasta järeldustega ning mida kinnitati hiljuti uuesti poliitikavaldkondade arengusidusust käsitlevates järeldustes;
- C. arvestades, et ELi kaubanduse, põllumajanduse, kalanduse, kliima, intellektuaalomandi, rände, rahastamise, relvade ja toorainega seotud poliitikavaldkondades esineb selget ebasidusust, mis mõjutab arengueesmärke; arvestades, et poliitikavaldkondade sidusust arenguga võib vähendada vaesust, leides ELi poliitikavaldkondade vahel olulise koostoime;
- D. arvestades, et muutuste kavas esitatud uue arengupoliitika raamistikus püütakse saavutada poliitikavaldkondade arengusidusust nii liidus kui ka liidu ja liikmesriikide puhul, toetades ühist programmitööd ja rõhutades ELi rolli koordineerija, kokkukutsuja ja poliitikakujundajana;
- E. arvestades, et 2015. aasta järgne rahvusvaheline arengukoostöö raamistik võib edendada oluliste arenguküsimuste ja muude üleilmsete probleemide lahendamist ning aidata rakendada inimeste õigusi ja täita nende vajadusi;
- F. arvestades, et parandustele vaatamata on Euroopa põllumajandustoodete jaoks antavatel otsesel ja kaudsetel toetustel toiduga kindlustatusele ja arenguriikide elujõulisele

- põllumajandussektori arengule jätkuvalt negatiivne mõju;
- G. arvestades, et EL on võtnud endale ülesande saavutada 2015. aastaks ÜRO püstitatud eesmärk eraldada ametlikuks arenguabiks kogurahvatulust 0,7%;
- H. arvestades Euroopa Liidu Kohtu 2008. aasta novembri otsust, mille kohaselt peab Euroopa Investeerimispanka (EIP) tehingute prioriteet arenguriikides olema areng enne mis tahes majanduslikke või poliitilisi eesmärke;
- I. arvestades, et paljud uuringud on näidanud, et arenguriikidest voolab ebaseaduslikult välja 850 miljardit kuni 1 triljon USA dollarit aastas, mis kahjustab tõsiselt arenguriikide eelarvetulusid ja sellest tulenevalt nende võimet ise ennast arendada;
- J. arvestades, et muutuste kava (COM(2011)0637) eesmärgi raames suurendada ELi arenguabi mõju rõhutatakse, et areng, demokraatia, inimõigused, hea valitsemistava ja julgeolek on üksteisest lahutamatud;
- K. arvestades, et riigihanked moodustavad 19% maailma SKPst ja nende summa on peaaegu 40 korda suurem kui summa, mille EL ja liikmesriigid eraldavad ametlikuks arenguabiks; arvestades, et seetõttu on sel väga suur potentsiaal olla vahend, mille abil viia ellu jätkusuutlikku valitsemispoliitikat nii ELis kui ka liidult ametlikku arenguabi saavates riikides;
- L. arvestades, et igal aastal sureb hinnanguliselt 2,6 miljonit last alatoitluse tõttu ning kui seda ei suudeta piirata, ähvardavad järgmise 15 aasta jooksul peaaegu poolt miljardit last alatoitumusest tingitud püsivad kahjustused; arvestades, et ligikaudu üks kolmandik eelkooliealistest lastest maailmas on praegu alakaalulised (oma vanuse kohta liiga väikse kaaluga) või kasvus kängu jäänud (oma vanuse kohta liiga lühikesed); arvestades, et alatoitumusega seotud kulu riikidele on 2–4% SKPst ning üksikisikule 11% eluaja sissetulekust, kuigi samal ajal on olemas järele proovitud kulutasuvad toitumisvaldkonna sekkumismeetmed, mis tähendaksid kindlat investeringut;
- M. arvestades, et 2030. aastaks kasvab nõudlus energia ja vee järele eeldatavasti 40% ning nõudlus toidu järele 50% ning arvestades, et rahvastiku kasv koos kasvava keskklassiga arenevates ja arenguriikides paneb loodusressursid, eeskätt vee-, energia- ja maaressursid ning keskkonna suure surve alla;
- N. arvestades, et inimarengu ja inimeste julgeoleku mõistetes on neli ühist põhilähtepunkti: need on inimkesksed; need on mitmemõõtmelised; need hõlmavad laiaulatuslikke seisukohti inimarengu kohta pikaajalises plaanis; need käsitlevad kroonilist vaesust¹;
- O. arvestades, et kahe uue siseküsimuste peadirektoraadi fondi välismõõde ning arengukoostöö rahastamisvahendi uue üleilmse tähtsusega avalike hüvede ja probleemide programmi rände ja varjupaiga komponent hõlmab – nagu eeldavad esitatud prioriteedid – sarnaseid temaatilisi valdkondi, kuigi eri vaatepunktidest;
- P. arvestades, et kliinilised uuringud, mida Lääne-Euroopa eetikakomiteed enam ei luba, kiidetakse heaks selliste riikide nagu India, Hiina, Argentina ja Venemaa kohalikes

¹ Sen, Amartya: „Why Human Security”, 28. juulil 2000. aastal Tokyos toimunud rahvusvahelisel inimeste julgeolekut käsitleval sümposiumil esitatud tekst.

eetikakomiteedes; arvestades, et ettevõtted ja reguleerivad asutused¹ eiravad eeskätt arenguriikide jaoks üliolulisi eetilisi põhimõtteid – mida on kajastatud Helsingi deklaratsioonis;

- Q. arvestades, et kultuur on kõigis oma mõõtmetes jätkusuutliku arengu põhikomponent, sest materiaalse ja mittemateriaalse pärandi, loovtööstuse ja kunstiliste väljenduste mitmekesiste vormide kaudu aitab see jõuliselt kaasa majanduslikule arengule, sotsiaalsele stabiilsusele ja keskkonna kaitsmisele;
- R. arvestades, et uuringud näitavad, et kui naised on haritud ning suudavad teenida ja hallata oma sissetulekut, toob see kaasa palju positiivseid tagajärgi: emade ja laste suremus väheneb, naiste ja laste tervishoid ja toitumine paraneb, põllumajanduslik tootlikkus suureneb, kliimamuutust on võimalik leevendada, rahvastiku kasv aeglustub, majandus kasvab ning vaesustsüklid katkevad²;
- S. arvestades, et info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT) võib aidata leevendada kliimamuutust nii omaenda tekitatava kasvuhooonegaaside heite vähendamise abil kui ka kasutades oma võimalusi selleks, et vähendada heidet muudes sektorites ning tegelda süsteemse muutuse ja nn bumerangiefekti küsimusega, nt dematerialiseerimise ja veebi kaudu kättesaadavaks tegemise abil, transpordi ja reisimise asendamisega, järelevalve- ja haldamisrakenduste kaudu, suurema energiatõhususega tootmise ja kasutamise ajal ning toote elutsükli hoolika juhtimise ja ringlusse võtmise kaudu;
- T. arvestades, et arenguabi komitee 2007. aasta Euroopa Ühenduste eksperthinnangus on märgitud, et arusaamine eelarvetoetuse asjakohasusest kohalikus kontekstis on oluline;
- U. arvestades, et haridus võib täita määravat rolli nii keskkonna jätkusuutlikkuses, tervishoius ja majanduskasvus ning aastatuhande arengueesmärkide saavutamises üldiselt kui ka rahu tagamises; arvestades, et haridus võib vahest enne muid valdkondi pakkuda selgesti nähtavaid varaseid nn rahudividende, millest võib sõltuda rahulepingute püsijäämine, kui haridussüsteemid on kaasavad ja võtnud sihiks edendada suhtumist, mis soodustab vastastikust mõistmist, sallivust ja austust ning muudab sel viisil ühiskonnad vägivallakonfliktidele vähem vastuvõtlikuks;

Poliitikavaldkondade arengusidususe jõustamine

1. tunneb heameelt ELi jõupingutuste üle poliitikavaldkondade arengusidususe saavutamiseks; rõhutab, et poliitikavaldkondade arengusidususe ei ole mitte ainult seadusjärgne kohustus, vaid et usaldusväärse, läbipaistva, inimõigustel põhineva ja kaasava poliitika kavandamine annab ELile võimaluse rajada arenguriikidega võrdse ja jätkusuutliku partnerlussuhte, mis kujutab endast enam kui vaid arengukoostöö;

¹ Clinical trials in developing countries: how to protect people against unethical practices? („Kliinilised uuringud arenguriikides: kuidas kaitsta inimesi ebaeetilise tegevuse eest?”), Euroopa Parlamendi liidu välispoliitika peadirektoraadi uuring.

² Isobel Coleman: ‘The global glass ceiling: Why empowering women is good for business’, : („Klaaslagi: miks on naiste mõjuvõimu suurendamine ettevõtluse jaoks hea?”) Foreign Affairs, 89. jagu, mai/juuni 2010, lk 13–20; UNFPA: UNFPA State of World Population 2009, Facing a changing world: women, population and climate’. („Maailma rahvastiku olukord 2009 – Toimetulek muutuva maailmaga: naised, rahvastik ja kliima”).

rõhutab ka, et poliitikavaldkondade arengusidususest lähtuv poliitika pakub arenguriikide valitsustele ja ühiskondadele võimalust ja vastutust ise edu saavutada;

2. on seisukohal, et poliitikavaldkondade arengusidususe alus peab olema riigi või piirkonna õiguse tunnustamine määratleda demokraatlikult omaenda poliitika, prioriteedid ja strateegiad, millega kaitsta oma elanikkonna toimetulekut kooskõlas ÜRO majanduslike, sotsiaalsete ja kultuurialaste õiguste rahvusvahelise paktiga;
3. tunneb heameelt aastateks 2011–2014 ette nähtud kaheksa tegevusvaldkonna üle, mille komisjon valis välja oma ettepanekus ettevõtja sotsiaalset vastutust käsitleva uue poliitika kohta; rõhutab ettevõtja sotsiaalse vastutusega seotud kohustuste ja tööandjate julgustamise tähtsust rakendamaks praegu kehtivatest õigusnormidest ambitsioonikamaid sotsiaalseid standardeid, sh võimalust areneda ja saavutada selline tunnustus nagu sotsiaalse märgistusega ettevõtte; palub komisjonil toetada liikmesriike asjaomaste kohustuste rakendamise ning nende õigusliku jõustamise üle põhjaliku järelevalve teostamisel; nõuab tungivalt, et tulevane ettevõtja sotsiaalset vastutust puudutav algatus kajastaks poliitikavaldkondade arengusidususega seotud kohustusi ning püüdleks ettevõtja sotsiaalse vastutuse siduvate standardite poole;
4. rõhutab, et poliitikavaldkondade arengusidususe ei ole mitte ainult tehniline küsimus, vaid see on eelkõige poliitiline kohustus ning Euroopa Parlamendil kui kaasseadusandjal ja demokraatlikult valitud institutsioonil on võtmetähtsusega vastutus luua kohustuste põhjal konkreetne poliitika;
5. nõuab tungivalt, et Euroopa arengukonsensus, kaasa arvatud selles sätestatud poliitikavaldkondade arengusidususe määratlus, jääks ELi arengupoliitika teoreetiliseks raamistikuks, ning kui seda soovitakse muutuste kava raames läbi vaadata või asendada, peaksid selles protsessis osalema need institutsioonid, kes selle löid;
6. tuletab meelde, et kõik uued muutuste kavast lähtuvad poliitilised suundumused 11. Euroopa Arengufondi raames peavad olema kooskõlas Cotonou lepingu sätte ja mõttega;
7. rõhutab, et läbipaistvus kõikides valdkondades aitab kaasa poliitikavaldkondade arengusidususe saavutamisele, sest see võib ära hoida soovimatut ebasidusust ning on tõhus vahend ka huvide kokkupõrke korral;
8. nõuab, et igal aastal korraldataks riikide parlamentide ja Euroopa Parlamendi esindajate struktureeritud kohtumisi, et tagada järjepidevus arenguabi kasutamisel;
9. juhib poliitikavaldkondade arengusidususe keerulise küsimusega seoses tähelepanu teadmiste kogumise ja eksperditeadmiste olulisusele; palub seepärast komisjonil tagada tingimused, mille kohaselt on teadusuuringute ja innovatsiooni peadirektoraadi mõne programmi keskmes poliitikavaldkondade arengusidususe jaoks olulised küsimused; soovib ka arengualaste teadusuuringute strateegia koostamist ja edendamist eesmärgiga teha koostööd teadusuuringute ja innovatsiooni peadirektoraadi, teiste teadusega seotud peadirektoraatide ning muude asjakohaste komisjoniväliste asutustega, nt OECD ja Maailmapangaga;
10. nõuab tungivalt, et komisjoni mõjuhindangutes ja Euroopa Parlamendi koostatavates mõjuhindangutes vastatakse küsimustele, mis puudutavad 2009. aasta mõju hindamise

- suunistes sätestatud ELi-sisese ja ELi-välise poliitika majanduslikke, keskkonna- ja sotsiaalseid mõjusid; palub ka komisjonil lõpetada mõjuhinnangud enne poliitilist ettepanekut, et kodanikuühiskonna organisatsioonid ja muud asjakohased sidusrühmad saaksid protsessis osaleda ning pakkuda sel viisil suutlikkuse seisukohalt lisaväärtust;
11. rõhutab, et komisjoni mõjuhindamise komitee ja samasugune Euroopa Parlamendi loodav institutsioon vajab piisavaid arengupoliitikaalaseid eksperditeadmisi, et täita oma kohustust kinnitada mõjuhinnangute kvaliteeti poliitikavaldkondade arengusiduse vaatepunktist;
 12. soovib lisada viite poliitikavaldkondade arengusidusele ELi poliitika ülevaadetesse ja järelhindamistesse, kui see on asjakohane; on seisukohal, et Euroopa Arengufondi või arengukoostöö rahastamisvahendi kaudu elluviidavate programmide hindamine peaks hõlmama hinnangut nende tagajärgede kohta poliitikavaldkondade arengusiduse jaoks;
 13. tunnustab asjaolu, et eesistujariigi Taani tööprogrammi on lisatud konkreetsed poliitikavaldkondade arengusidusega seotud lubadused, ning palub järgmistel eesistujariikidel seda eeskujuga järgida;
 14. tunnustab komisjoni kolmandat iga kahe aasta tagant koostatavat aruannet poliitikavaldkondade arengusiduse kohta (2011), kuid jagab nõukogu seisukohta, et järgmistesse aruannetesse on vaja lisada sõltumatu hinnang edusammude kohta, mis hõlmavad kvalitatiivseid ja kvantitatiivseid tagajärgi ning poliitilisest ebasidususest põhjustatud kulusid; soovib tulevastesse aruannetesse lisada ka põhjaliku ülevaate poliitikavaldkondade arengusidusega seotud tulemustest riigitasandi dialoogides, et muuta arenguriikide kodanike häälend kuuldavaks;
 15. kutsub liikmesriike ja nende parlamente üles edendama poliitikavaldkondade arengusidust konkreetse, siduvaid ajakavasid sisaldava tööprogrammi kaudu, et parandada Euroopa poliitikavaldkondade arengusiduse tööprogrammi;
 16. nõustub komisjoniga, et järgmise poliitikavaldkondade arengusiduse jooksva programmi ettevalmistamise käigus on vaja seda teemat Euroopa välisteestuse, liikmesriikide ja kõigi asjakohaste sidusrühmadega, näiteks VKEd ja kodanikuühiskonna organisatsioonidega laiemalt arutada; nõustub, et kui kasutada vähem näitajaid koos täpsema ja parema järelevalvega, võib see parandada raamistiku toimivust ja hõlbustada järelevalvet;
 17. palub kõrgel esindajal ja Euroopa välisteestusel kinnitada oma olulisi rolle poliitikavaldkondade arengusiduse elluviimisel;
 18. soovib kehtestada poliitikavaldkondade arengusidus Euroopa välisteestuse ja delegatsioonide jaoks selge eesmärgina ning tugevdada veelgi ELi poliitilist dialoogi kodanikuühiskonna organisatsioonide, kohalike parlamentide ja muude sidusrühmadega, paluda neil koguda teavet ebasidususe ja vastavuse kohta, täiendada poliitikavaldkondade arengusiduse viiteid programmidokumentides ja jõustada need, ning arendada (koos arengu ja koostöö peadirektoraadiga) välja koolitusprogramm Euroopa välisteestuse uute töötajate jaoks, et nad suudaksid mõista, mis on poliitikavaldkondade arengusidus, ja oskaksid seda kohaldada; märgib, et delegatsioonidele ja peakorteritele tuleb selle ülesande täitmiseks anda piisavalt

vahendeid;

19. rõhutab, et ELi delegatsioonidel on keskne roll eelarvetoetuse kavandamisel ja haldamisel, ning et neile tuleb tagada selleks vastavad vahendid;
20. tuletab meelde AKV-EÜ partnerluslepingu artikli 12 ülimat tähtsust ning komisjoni kohustust teavitada korrapäraselt AKV riikide rühma sekretariaati kavandatud ettepanekutest, mis võivad mõjutada AKV riikide huve; palub komisjonil teavitada sellistest protsessidest ka Euroopa Parlamenti;
21. tunnustab komisjoni ettepanekut süvendada koostööd Euroopa Parlamendi ja riiklike parlamentidega poliitikavaldkondade arengusidususe valdkonnas, osaledes nendega rohkemates temaatilistes arvamuste vahetustes ning aidates neil saavutada spetsiifiline analüüsivõime, millega aidata kaasa poliitikavaldkondade arengusidususe edendamisele ELis; arvab, et need riiklike parlamentide, Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelised arvamuste vahetused peaksid toimuma struktureeritud iga-aastaste kohtumiste vormis, mis hõlmavad selgeid eesmärke ning ülesannete täitmise järelevalvet, millega püütakse tugevdada poliitikavaldkondade arengusidusust ELis;
22. on seisukohal, et riigihankeid tuleks kasutada tõhusalt ELi üldiste jätkusuutliku arengu eesmärkide saavutamiseks ning seepärast peaksid tulevased riigihankeid käsitlevad direktiivid võimaldama jätkusuutlikkuse kriteeriumide lõimimist kogu hankeprotsessi;

Konkreetsed soovitused viie keskse valdkonna kohta

Kaubandus

23. tunneb heameelt, et komisjoni teatises „Kaubandus, majanduskasv ja areng. Kaubandus- ja investeerimispoliitika kohandamine kõige enam abi vajavate riikide vajadustele” võetakse kohustus toetada väiketootjaid ja õiglase, maheda ja eetilise kaubanduse algatusi; peab kahetsusväärseks väheseid püüdlusi peavoolustada õiglase kaubanduse põhimõtted kogu ELi poliitikas;
24. taunib asjaolu, et Euroopa Komisjon avaldas kaks eraldi aruannet kaubanduse kohta üldiselt ning kaubanduse ja arengu kohta, ning leiab, et see ei olnud poliitikavaldkondade arengusidususe vaatenurgast soodne;
25. avaldab kahetsust, et sisemajanduse koguproduktist elaniku kohta on tehtud GSP skeemi ainus kõlblikkuskriteerium, kuna see võib sattuda vastuollu ELi arengueesmärkidega; tuletab meelde oma 8. juuni 2011. aasta resolutsiooni SKP täiendamise kohta. Edu mõõtmise muutuvast maailmas¹;
26. tuletab meelde Euroopa partnerluslepingutega seoses tekkinud ebajärjepidevusi, nimelt: a) mõnedel riikidel palutakse tungivalt leping alla kirjutada enne, kui selle täpsed tingimused on vastastikku kinnitatud, b) komisjon soovib kustutada turulepääsu käsitleva määruse I lisast 18 riiki, ning c) läbirääkimistel ei panda piisavalt suurt rõhku inimõiguste küsimustele;
27. on seisukohal, et OECD suunised rahvusvahelistele ettevõtetele tuleks muuta ettevõtete

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0264.

ja tööstustega seotud ELi investeerimislepingutes siduvateks standarditeks, millega tagatakse, et investeerimislepingud sisaldavad sätteid läbipaistvuse ja võitluse kohta ebaseaduslike kapitalivoogudega ning ettevõtete täieliku aruandmise kohta seoses keskkonna- ja sotsiaalküsimustega; juhib tähelepanu sellele, et investeerimislepingud peaksid parandama valitsuste õigusi ja kohustusi reguleerida majandustegevust tundlikes poliitikavaldkondades, näiteks keskkond, ja tugevdama inimväärset tööd laiemal avalikkuse ning tulevaste põlvkondade pikemaajalistes huvides;

Põllumajandus- ja kalanduspoliitika

28. mõistab hukka asjaolu, et vähim arenenud riikidele suunatud ELi kaubandusabi vähenes 2010. aastal 16%-ni (1,7 miljardit eurot võrreldes vähim arenenud riikide hulka mitte kuuluvatele riikidele antud 8,7 miljardi euroga), võrreldes 22%-ga 2009. aastal¹; palub komisjonil teavitada Euroopa Parlamenti Euroopa Arengufondi vahenditest, mis on aasta ja/või mitme aasta jooksul kulutatud kaubandusabina;
29. teeb komisjonile ettepaneku anda jätkusuutlikele riigihangetele rahvusvahelisel tasandil uut hoogu ning arvab, et sellega kaasnev riigihankeid käsitlevate direktiivide läbivaatamisraamistik peaks andma hankijatele poliitilist ruumi teha teadlikke arengut toetavaid hankealaseid valikuid;
30. palub komisjonil edendada WTOs aktiivselt mõne abiandja soovitus kitsendada kaubandusabi algatuse kohaldamisala eesmärgiga muuta see jälgitavamaks ja tõhusamaks, ning keskenduda kaubanduse ja arengu seoste põhielementidele, et muuta need tõhusamaks ning tagada abiandjate rahastus;
31. juhib tähelepanu kolmandate riikidega seotud läbivaadatud intellektuaalomandi õiguse strateegia avaldamisele, mis peaks arengu seisukohalt tagama piisava juurdepääsu ravimitele ning pakkuma tõhusaid stiimuleid farmaatsiauringuteks, kasutades sobivatel juhtudel, nt tervist ohustavas hädaolukorras, intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide paindlikkust ning viies selle kooskõlla paralleelse ravimite taskukohast kättesaadavust käsitleva tegevuskavaga; rõhutab ka, et seosed toiduga kindlustatuse tegevuskavaga on selles kontekstis väga olulised, nt selleks, et tagada taimесortide kaitse ja tunnistada mitmekesiste põllumajandussüsteemide ja traditsiooniliste seemnevaru süsteemide tähtsust;
32. teeb ettepaneku rakendada sooduskaubanduse eeskirju, mis tõhustaksid keskkonnahoidliku põllumajandustehnoloogia siiret WTOs ning kahepoolsetes kaubanduslepingutes arenguriikidega;
33. tunneb heameelt asjaolu üle, et 2010. aastal loodi kaubanduse peadirektoraadis jätkusuutliku arengu meeskonnas õiglase kaubanduse keskus, et koordineerida õiglase kaubandusega seotud tegevust, mis näitab olulist eeskuju, kuidas saab ELi kaubandust ja arengupoliitikat muuta sidusamaks ja vastastikku toetavamaks;
34. märgib, et ELi ja arenguriikide vaheline õiglase kaubanduse eeldab õiglase hinna, s.o sise- ja väliskulusid kajastava hinna maksmist arenguriikide ressursside ja põllumajandustoodete eest, tagades samal ajal ILO töötingimustele kehtestatud peamiste

¹ Euroopa Komisjon, „2012. aasta ELi arenguabi rahastamise aruandluskohustust käsitlev aruanne”, 9. juuli 2012.

- töönormide ning keskkonnakaitse rahvusvaheliste standardite järgimise;
35. kordab oma üleskutset lahendada arenguriikides tõhusalt nn konfliktimaavarade ja muude konfliktidega seotud loodusvarade probleem, mille tulemusel on hukkunud ja ümber asustatud miljoneid inimesi;
 36. on veendunud, et arenguriigid peaksid kaitsma oma majandust ja liikuma turu valikulise avamise suunas, nagu tehti Euroopas;
 37. palub komisjonil lõimida rahvusvaheliselt kokkulepitud töö- ja keskkonnastandardid veelgi tihedamalt sellistesse vahenditesse nagu majanduspartnerluslepingud ja vabakaubanduslepingud;
 38. tunneb heameelt, et EL tunnistab väikepõllumajandustootjate rolli nälja vastu võitlemisel ning kohanemismeetmed on toiduga kindlustatuse tegevuskavas esikohal; rõhutab, et eriti oluline on toetada väikepõllumajandustootjatena tegutsevaid naisi;
 39. kordab, et arenguküsimused peaksid olema ELi põllumajanduspoliitika üle otsustamise kogu protsessi sisse planeeritud, ning nõuab, et vajaduse korral kehtestataks suhkruprotokolli kaasnevatele meetmetele sarnased lisameetmed;
 40. kordab oma üleskutset hinnata korrapäraselt ja sõltumatult ELi põllumajandus- ja kaubanduspoliitikat, pöörates erilist tähelepanu kohalikele ja väikepõllumajandustootjatele avaldatavale mõjule ning tuginedes valitsuste, põllumajandustootjate organisatsioonide, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja muude ELi kaubanduspartneritest arenguriikide sidusrühmade esitatud teabele;
 41. nõuab, et EL tugevdaks EL–AKV tarneahelaid ja toetaks tarneahelate tugevdamist AKV riikides endas, kuna mõlemad turud on arenenud vastastikusel sõltuvuses; soovib arenguriikides edendada kaasaegsete turukorraldusvahendite kasutamist, nagu läbipaistvus, suutlikkuse suurendamine, tehniline regulatsioon või abi lepingute üle läbirääkimiste pidamisel, näiteks seoses ELi–Aafrika ühisstrateegiaga;
 42. teeb ettepaneku luua rahvusvaheline mestimispartnerlus Natura 2000 alade ja arenguriikides asuvate sarnaste põllumajanduslike ökoloogiliste majandamispiirkondadega, et a) vahetada oskusteavet selle kohta, kuidas kohalikud ametiasutused, liidrid ja kohalikud põllumajanduskogukonnad selliseid piirkondi majandavad, et tagada tulevikus nii majanduslikult kui ka ökoloogiliselt jätkusuutlik ja praktiline majandamine; b) suurendada suutlikkust nende piirkondade äriahelate majandusliku elujõulisuse ühendamise kaudu, et aidata kaasa nende piirkondade jätkusuutlikule toiduga kindlustatusele; c) rakendada teadusuuringuid, et aidata kaitsta põllumajanduslikku ja bioloogilist mitmekesisust eesmärgiga tagada väärtuslike ja ohustatud liikide ja elupaikade pikaajaline püsijäämine; teeb ka ettepaneku luua rahvusvaheline mestimiskeskus Natura 2000 alade ja kolmandates riikides asuvate sarnaste piirkondade jaoks, kus õppida ja arendada oskusteavet;
 43. juhib tähelepanu sellele, et ajakohane teave põllumajandustoodete suhtes kohaldatavate ELi standardite muutmise kohta või teave impordile kohaldatavate alternatiivsete samaväärsete standardite kohta on arenguriikide jaoks oluline, et hõlbustada kvaliteedipõhist pikaajalist planeerimist ja konkurentsivõimet;

44. kutsub komisjoni üles koostama toitumise integreeritud käsitusviisi ning looma sihtotstarbelise usaldusfondi, et tegeleda arenguriikides esineva alatoitumuse probleemiga ning koondada vajalikud ressursid elementaarseks sekkumistegevuseks, mille abil võiks ennetada suuremat osa alatoitumuse juhtudest, eeskätt viljastamise ja 2. eluaasta vahele jääval kriitilise tähtsusega 1000päevasel perioodil; see tegevus hõlmab optimaalse toitumise ja hooldamistavade, nt imetamise soodustamist eesmärgiga vältida saastunud vett, väikelapsele ette nähtud vaheldusrikka toidu asjakohase kasutuselevõtu, põhitoiduainete rikastamise ja vitamiinilisandite kasutuse edendamist; on veendunud, et niisugune usaldusfond võimaldaks mobiliseerida ja koondada komisjoni ning liikmesriikide ja võimaluse korral ka muude abiandjate vahendeid ning suurendada ELi elupäästmistegevuse nähtavust;
45. avaldab kahetsust asjaolu pärast, et ainult 418 miljonit eurot ehk umbes 3,4% komisjoni 12 miljardi euro suurusest arenguabi aastaelarvest on praegu eraldatud otseseks toiduabiks; usub, et alatoitluse probleemi kõrvaldamiseks tehtavad jõupingutused peavad hõlmama eri valdkondi ja paljusid osalejaid ning olema kooskõlas asjaomaste riikide prioriteetidega;
46. leiab, et ELi kalatoodete turu suurus ja ELi lipu all sõitvate ja ELi omanduses olevate laevade tegutsemise geograafiline ulatus paneb liidule suure vastutuse tagada, et tema kalandusettevõtete tegevus nii liidu vetes kui ka neist väljaspool põhineks samadel ökoloogiliste ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse ja läbipaistvuse standarditel; märgib, et kõnealune sidusus nõuab kooskõlastamist nii komisjonis endas kui ka komisjoni ja üksikute liikmesriikide valitsuste vahel;
47. kordab veel kord, et poliitikavaldkondade arengusidususe parandamiseks peavad kalandusalaste partnerluslepingute läbirääkimised põhinema prioriteetidel, mis osalevad riigid on seadnud oma kalandussektori sobiva arendustegevuse jaoks; toonitab, et kalandusalaste partnerluslepingutega ette nähtud maksed peavad olema arengueesmärkidega kooskõlas ja et EL peaks teostama kalandusalaste partnerluslepingute mõju üle tugevat kontrolli;
48. on seisukohal, et poliitikavaldkondade arengusidusust tuleks tugevdada järgmiste vahenditega: a) muutes merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi ja arengu peadirektoraadi kalandusalaste partnerluslepingute eest ühiselt vastutavaks; b) kohaldades FAO vastutustundliku kalapüügi juhendis esitatud asjakohaseid põhimõtteid, täites ELi poliitikavaldkondade arengusidususega seoses võetud kohustusi ning AKV-EÜ Cotonou partnerluslepingut; c) lisades kõikidesse kalandusalastesse partnerluslepingutesse inimõiguste, korruptsiooni vastu võitlemise ja aruandekohustusega seotud kohustused; ning d) tagades, et kalandusalased partnerluslepingud on kooskõlas ELi riigistrateegia dokumentides ja piirkonnastrateegia dokumentides määratletud vaesuse vähendamise ja inimarengu eesmärkidega või aitavad kaasa nende saavutamisele;
49. rõhutab, et juurdepääs kolmandate riikide vetes asuvatele kalavarudele peab olema kooskõlas nii ÜRO mereõiguse konventsiooni (UNCLOS) artikliga 62 ülemääraste varude kohta kui ka artiklitega 69 ja 70, mis käsitlevad sisemaariikide ja geograafiliselt ebasoodsas olukorras olevate riikide õigusi, võttes arvesse kohalike elanike toidu- ja sotsiaalmajanduslikke vajadusi;
50. teeb ettepaneku, et kooskõlas piirkondlikke kalavarude majandamise organisatsioone

käsitleva ÜRO Peaassamblee 2006. aasta resolutsiooniga tuleks komisjonile anda ühemõtteline läbirääkimisvolitus kõikide piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide eest, et edendada merekaitset ja säästvat kalandust;

51. on seisukohal, et kõik süsteemid, millega omistatakse piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide raamesse kuuluvatele riikidele kalapüügivõimalused, peavad võtma arvesse arenguriikide seaduslikke õigusi ja soove oma kalandust arendada; nõuab, et EL oleks vastu ülekantavate püügikontsessioonide süsteemide kehtestamisele piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonides, sest need seaksid ohtu arenguriikide sõltuvate kogukondade elatise ja heaolu;
52. on seisukohal, et ELi arengupoliitikat tuleb teostada kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni ja teiste pädevate rahvusvaheliste organisatsioonide raames võetud kohustustega ning et kalapüügi panus arengusse peab olema kooskõlas liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega, aidates kaasa liidu arengupoliitika peaesmärgi saavutamisele, so arenguriikide vaesuse vähendamisele ja pikemas perspektiivis selle kaotamisele;
53. on seisukohal, et EL peaks andma oma panuse kalandusvaldkonna arengusse, toetades põhimõtet püüda kala vastavalt varude suurusele ja teisi Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsioonis sätestatud eeskirju, samuti ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni vastutustundliku kalapüügi juhendi ning kalavarude kaitse ja majandamise kokkuleppe ülemaailmset rakendamist;
54. rõhutab, et kalanduspoliitika eesmärgi tuleb ellu viia läbipaistval viisil ja kooskõlas ELi teiste eesmärkidega ning nende mõju arengule tuleb korrapäraselt ja süstemaatiliselt prognoosida, mõõta, hinnata ning teostada selle üle demokraatlikku järelvalvet;
55. soovib teha selgeks, et kalandusalased partnerluslepingud ning Euroopa Liidu arengukoostöö lepingute ja kaubanduskokkulepete kalandust puudutavad sätted peavad kaasa aitama sellele, et kalapüük oleks Euroopa Liidu ja tema partnerite jaoks sotsiaalsel majanduslikul ja keskkonna tasandil säästev;
56. mõistab hukka asjaolu, et suur osa kalandusalaste partnerluslepingute eesmärkidest on saavutamata; peab eelkõige kahetsusväärseks teaduse ja tehnika alase koostöö vallas saavutatud nõrku tulemusi ning kalanduse (ja sellega seotud tööstuste) säästva arengu ebapiisavat toetamist arenguriikides; usub, et neid aspekte saab parandada poliitikavaldkondade sidususe ja kalanduse rahvusvahelise juhtimise abil;
57. rõhutab, et EL peab kindlustama ühise kalanduspoliitika praeguse reformi kooskõlla viimise kohustustega, mille EL on võtnud arenguriikide ees, so toetada aastatuhande arengueesmärkide saavutamist ning samuti õigust toidule kui inimõiguste ülddeklaratsioonis sätestatud põhilist inimõigust;
58. palub komisjonil oma üldises välistegevuses ja konkreetsemalt kalandusalastes partnerluslepingutes juurutada head valitsemistava ja läbipaistvust ning luua tingimused, et arenevad kolmandad riigid saaksid oma kalanduspoliitikas lähtuda samadest suunistest ja säästvusnõuetest, millele tugineb ühine kalanduspoliitika, nt teadusaruannetel ja mõju-uuringutel põhinev otsuste tegemine ning planeerimine mitmeaastases perspektiivis, et kalasaak vastaks maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele; eritoetus väikesemahulisele tegevusele kalanduses ja vesiviljeluses ning

- samuti kogukondadele, kes sellisest tegevusest suurel määral sõltuvad; selektiivse kalapüügi edendamine, laevastiku püügivõimsuse kohandamine olemasolevate kalavarudega ning üleminek vastutustundlikumatele kalastusviisidele; tagasilaskmise järkjärguline vähendamine kuni selle kaotamiseni; meetmed ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi võitlemiseks, tööohutuse ja töötajate heaolu parandamine; keskkonna ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse ning võitlemine kliimamuutuste vastu; toodete kvaliteet ja nende turustamise parandamine ning teadustegevus ja innovatsioon selles suunas, et tagada kalanduses ja vesiviljeluses ning nendega seotud tööstusharudes suurem jätkusuutlikkus;
59. rõhutab, et kalandusalased partnerluslepingud ja nendega seotud tööstusharud aitavad kaasa kolmandate riikide arengule ning edendavad nende suutlikkust kasutada tulevikus oma kalavarusid;
 60. on kindlalt seisukohal, et suhetes kolmandate riikidega ja tegevusega rahvusvahelistes organisatsioonides peavad Euroopa Liit ja tema liikmesriigid aitama kaasa sellele, et arenguriikide ühiskonnad ja valitsused oleksid võimelised välja töötama, ellu viima ja kontrollima säästvat kalanduspoliitikat, mis tugevdaks nende kindlustatust toiduga ning aitaks kaasa nende arengule;
 61. toetab eesmärgi, meetmeid ja näitajaid hõlmavate mudelite ühist väljatöötamist partnerluspõhimõtete vaimus, et teostada vahendite rakendamise üle paremat järelevalvet; rõhutab, et selline järelevalve eeldab parandusmeetmete võtmist kolmanda riigiga iga kord, kui üks lepinguosaline eesmärkidest kõrvale kaldub;
 62. tervitab kalandusalaste partnerluslepingute tingimuste avaldamist ELi poolt kui rahvusvahelisel tasandil eeskujulikku näidet läbipaistvusest; nõuab tungivalt, et komisjon oleks jätkuvalt avatud ning kindlustaks nende lepingute hindamise kättesaadavuse avalikkusele kooskõlas Århusi konventsiooni põhimõtetega, selleks et kohalikud parlamendid, kodanikuühiskond ja muud sidusrühmad saaksid lepingute rakendamist ja mõju tulemuslikult jälgida;
 63. juhib tähelepanu sellele, kui oluline on ajakohastatud ja läbipaistvate teaduslike andmete olemasolu kalavarude, kõigi ELi-väliste kalanduskokkulepete ja üldise püügikoormuse kohta iga riigi vetes; on seisukohal, et teaduslik hindamine tuleb läbi viia enne lepingute allkirjastamist või vähemalt tuleb lepingutega andmete töötlemisele kaasa aidata;
 64. juhib tähelepanu ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi probleemile; tuletab meelde, et paljud laevad ei pea oma saagi üle nõuetekohast arvestust, neid ei inspekteerita, nende esitatud andmeid ei kontrollita ning püütud liike ei määrata konkreetselt kindlaks; on seisukohal, et EL peab ja saab nende probleemide lahendamisele rohkem kaasa aidata; nõuab tungivalt, et komisjon toetaks kõigis rahvusvahelistes suhetes lipuriigi vastutuse põhimõtet, mis on aluseks rahvusvahelisele õigusele ning äärmiselt oluline ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki käsitleva määruse tõhusa rakendamise seisukohalt;
 65. toetab kalandusalaste partnerluslepingute tihedamat sidumist arengupoliitika valdkonnas olemasolevate muude rahastamisvahenditega, eriti Euroopa Arengufondiga, ning arenguriikidele kehtivate juurdepääsutingimustega ELi turule;
 66. rõhutab, et kalandusalane koostöö võib tuua otseselt kasu 150 miljonile inimesele, kelle

elatusvahendid sõltuvad kalapüügist ja sellega seotud tegevusest.

Kliimamuutused ja energia

67. kordab, et tuleb pöörata tähelepanu ELi kliimamuutusega seotud poliitikameetmete ja ELi arengueesmärkide vahelise koostoime suurendamisele, eeskätt seoses kasutatavate vahenditega ning arengu ja/või kliimamuutustega kohanemisega kaasneva kasuga;
68. rõhutab, et investeerimine säästva arengu alasesse haridusse, mis hõlmab kliimamuutuste vastu võitlemist, on valdkond, kus arenguabiga võib saavutada mitu eesmärki korraga – eriti juhul, kui see on suunatud naistele;
69. usub, et kliimamuutuse probleemidega tuleb tegeleda struktuurireformide kaudu, ja nõuab süstemaatilist kliimamuutuste riskihinnangut ELi poliitika kavandamise ja otsuste tegemise kõigi aspektide, sealhulgas kaubanduse, põllumajanduse, toiduga kindlustatuse jm osas, ning nõuab, et selle hinnangu andmeid kasutataks selgete ja sidusate riiklike ja piirkondlike strateegiadokumentide koostamiseks, samuti arenguprogrammides ja -projektides;
70. nõuab, et kõikides poliitikameetmetes ja lepingutes, mis võivad tuua kaasa väiksema või piiratud juurdepääsu toidu tootmiseks vajalikele ressurssidele, nagu muu hulgas maa, vesi, liikuvus, pöörataks erilist tähelepanu kliimamuutuste tagajärgedega silmitsi seisvate väikepõllumajandustootjate ja loomakasvatajate erivajadustele;
71. kutsub veel kord komisjoni ja liikmesriike üles koguma riigipõhiseid ja sugude lõikes rühmitatud andmeid, kui kavandatakse, rakendatakse ja hinnatakse kliimamuutuse poliitikat, programme ja projekte, et tõhusalt hinnata ja käsitleda kliimamuutuse erisuguseid mõjusid mõlemale soole ning koostada kliimamuutustega kohanemise suunised, kus tuuakse välja poliitikameetmed, mis kaitsevad naisi ning aitavad neil kliimamuutuste tagajärgedega toime tulla;
72. tunneb heameelt ettepanekute üle, mis on tehtud 2011/2012. aasta Euroopa arenguaruandes vee, energia ja maa – arengu jaoks äärmiselt olulised kolm ressursi – integreeritud ja ökosüsteemipõhise korralduse kohta; palub komisjonil jälgida aruandes esitatud ettepanekute järelmeetmeid; juhib eeskätt tähelepanu märkimisväärsetele juhtimislünkade esinemisele ELi ja üleilmsel tasandil; rõhutab vajadust muuta liidus endas tarbimis- ja tootmismustrid säästvamaks;
73. soovib ELil tegutseda arengumaades, et edendada investeringuid, innovatiivset lähenemist ja äritavade kõrgeid standardeid kaasavas ja säästvas vee-, energia- ja maakasutuses; arvab ka, et muutuste kavas tähtsustatud säästvat energiat ja põllumajandust tuleks täiendada veevaldkonna sekkumismeetmetega;
74. kutsub komisjoni üles 2012. aasta lõpuks avaldama aruande biokütuste sotsiaalse jätkusuutlikkuse kohta ja pidama selle koostamise käigus nõu kogukondadega, keda see teema puudutab, ja kohalike valitsusväliste organisatsioonidega; rõhutab, et aruandes tuleks kasutada asjakohast metoodikat ja käsitleda kogu mõju, mida avaldavad Euroopa biokütuste alased eesmärgid toiduga varustatusele, maaõigustele ja muudele arenguküsimustele; tuletab meelde, et kavandatud direktiivis ettenähtud komisjonipoolne järelevalve ja aruandmine pakub vajadusel võimalust soovitada kogemustel põhinevaid parandusmeetmeid;

arengusidususe ja inimeste julgeoleku põhimõtetele, kusjuures viimatimainitud põhimõtet ei hinnata veel piisavalt; tuletab komisjonile meelde, et nõukogu palus komisjoni 2009. aastal koostada ELi tegevusplaan tundlike ja konfliktsituatsioonide kohta ning EL kinnitas uue kokkuleppe tegevuse kohta nõrkades riikides, mis võeti vastu Busanis abi tõhusust käsitleval kõrgetasemelisel foorumil;

86. rõhutab, et kuna tavarelvastuse ekspordi töörühm on peamine ELi relvaekspordi toimimisjuhendi eest vastutav komitee, on ülioluline, et sellel foorumil võetakse arvesse arengueesmärke; kutsub nõukogu üles muutma Euroopa Liidu relvaekspordi toimimisjuhend õiguslikult siduvaks;

Ränne

87. rõhutab, et nn ajude äravool võib arenguriikides tekitada tõsiseid probleeme, seda eriti tervishoiu sektoris; tunnistab, et arenguriike mõjutava ajude äravoolu taga on struktuursete põhjuste ning tõuke- ja tõmbetegurite kombinatsioon; seetõttu palub komisjonil jälgida sinise kaardi süsteemi mõju arenguriikidele ja võtta vajadusel parandusmeetmeid; palub ka komisjonil edendada WHO tegevusjuhise rakendamist seoses tervishoiutöötajate rahvusvahelise värbamisega nii avalikus kui erasektoris;
88. rõhutab, et liikuvuspartnerlusprojektid peavad olema kindlasti kooskõlas rahvusvahelise inimõiguste õigusraamistikuga; palub ELil kaotada arenguabiga seotud rände vähendamist puudutavad tingimused nii kahepoolsetes kui ka mitmepoolsetes ELi ja liikmesriikide läbirääkimistes;
89. nõuab, et Varjupaiga- ja Rändefondi välismõõde oleks täielikult kooskõlas välisabi vahendite ja ELi arengueesmärkidega; teeb ettepaneku võtta ettevaatusabinõusid, et takistada liikmesriike kasutamast seda vahendiosa üksnes arenguriikidest lähtuva rände kärpimiseks;
90. toetab ELi rändepoliitika rändajakeskset ja inimõigustepõhist käsitust eesmärgiga võimaldada ELi liikmesriikidel ja partnerriikidel austada, kaitsta ja rakendada kõikide rändajate inimõigusi ja võimaldada rändajatel nõuda oma õigusi kogu rännuteekonnal; rõhutab, et inimõigustepõhised ja rändajakeskset meetmed aitavad korralikult analüüsida sunnitud rände algpõhjust, eeskätt konflikte, kliimamuutust, töötust, vaesust ning tagada, et kooskõlas poliitikavaldkondade arengusidususega reageerib EL neile asjakohaselt;
91. märgib, et on otstarbekas kaasata välismaal elavaid kogukondi ja sealt kodumaale tagasipöördujaid kui arengu edendajaid, kusjuures viimatinimetatute roll on eriti asjakohane seoses Euroopa finantskriisiga;
92. rõhutab vajadust ka edaspidi selgitada vastastikuse täiendavuse parameetreid ning seada sisse ühtne ja integreeritud institutsioonidevaheline dialoog, et kavandada ja hallata sisemisi ja väliseid vahendeid, mis on mõeldud tegelemiseks migratsiooniga seotud küsimustega poliitikavaldkondade arengusidususe ja inimõiguste perspektiivist lähtuvalt;
93. kutsub komisjoni ja AKV riike üles viima praegu toimuva AKV-ELi lepingu läbivaatamise raames artiklisse 13 sisse korduvrände põhimõtte ja selle lihtsustamine korduvviisade andmise teel; rõhutab, et nimetatud artiklis toonitatakse inimõiguste

austamist ja AKV riikide kodanike võrdset kohtlemist, kuid kõnealuste põhimõtete kasutusala piiravad oluliselt kahepoolsed tagasivõtulepingud transiidiriikidega rände juhtimise hajutamise raames Euroopas; need lepingud ei austa rändajate õigusi ja võivad viia üha uute väljasaatmisteni, mis ohustavad nende inimeste tervist ja elu;

94. kinnitab veelkord kaasrahastamise kui hõlbustava põhimõtte tähtsust, mis motiveerib toetusesaajad võtma rohkem vastutust, andma tõhusamat panust arengusse ja mis parandab koostööd Istanbuli põhimõtetes¹ soovitatud kõikide sidusrühmade vahel;

Muud küsimused

95. palub kõikides poliitilistes dialoogides tungivalt rõhutada hea valitsemistava ja inimõiguste austamise üldist raamistikku ning selle võimendavat osa partnerriikide arengus, vaatamata viiele poliitikavaldkondade arengusidususe hindamise eesmärkidel määratletud põhiküsimusele;
96. teeb ettepaneku täiendada abi tõhususe mõistet arengu tõhususe mõistega, sest viimasena mainitud sobib paremini mõõtma poliitikavaldkondade arengusidusust ja on sobivam arengupoliitikaalase dialoogi süvendamiseks BRIC-riikidega;
97. juhib tähelepanu arenguriikide hea valitsemistava programmide valdkondadevahelisele olemusele ning julgustab komisjoni tegema selles valdkonnas edasisi jõupingutusi; juhib tähelepanu ka sellele, et praegusel kriisiderohkel ajajärgul on vaja paremat üleilmset juhtimist, mis aitab oluliselt kaasa üleilmse arengu saavutamisele; peab kahetsusväärseks, et ÜRO Rio+20 konverentsi lõppdokumendis ei võeta ressursside säilitamise, kliimamuutustega kohanemise ja selle leevendamise ning majandusliku jätkusuutlikkusega seotud kohustusi, mida EL nõudis; nõuab siiski tungivalt, et EL oleks edaspidigi tihedalt seotud säästva arengu eesmärkide määratlemisega ning nende rakendamisega 2015. aastaks;
98. toetab komisjoni ettepanekut koostada põhjalik ülevaade poliitikavaldkondade arengusidususega kooskõlastamata poliitika tekitatavatest kuludest ning poliitikavaldkondade arengusidususest lähtuvast poliitikast tulenevast kasust või mõlemapoolset kasu pakkuvatest olukordadest, mida võib kasutada edasiseks teadlikkuse tõstmiseks ja koolituseks ning alusena Euroopa kodanike ja muude asjaomaste sidusrühmadega peetavates aruteludes, et ületada endiselt valitsevad väärarvamused poliitikavaldkondade arengusidususe kulude ja kasu kohta; selline analüüs oleks eriti abiks rändevaldkonnas, kus EL peaks rõhutama seoseid rände- ja arengupoliitika vahel ning pakkuma pidevalt oma elanikele teavet nendest seostest tuleneva kasu kohta; analüüs oleks abiks ka säästva energia valdkonnas;
99. palub komisjonil ja nõukogul töötada välja pikaajaline sektoritevaheline ELi arengualase hariduse, teadlikkuse tõstmise ja aktiivse maailmakodaniku strateegia;
100. kutsub liikmesriike üles koostama säästva arengu alased riiklikud haridusstrateegiad ja -programmid või neid tugevdama ning tegema oma vastava poliitikavaldkondade arengusidususe alase õppeprogrammi osaks;

¹ Istanbuli põhimõtted, mis lepiti kokku avatud foorumi üldkoosolekul Istanbulis 28–30. septembril 2010.

101. märgib, et finantsinstrumentide turgude direktiiv (MiFID) võib aidata tõhusalt kaasa liidu arengukoostöö üldiste eesmärkide täitmisele, sest see hõlmab rangeid positsioonide piiranguid, direktiivi kohustustest erandite tegemise rangeid piiranguid ning tugevdab reguleerivate asutuste volitusi konkreetsete toodete või tegevuste korral sekkuda;
102. kordab veel kord, et läbipaistvuse ja aruandmise huvides peaksid Euroopa välisteenistus ning arengu ja koostöö peadirektoraat jälgima, kuidas komisjoni ja Euroopa välisteenistuse vahel kokkulepitud kohustuste jagamine tegelikkuses toimib ning parandama seda kattumiste ärahoidmiseks ja sünergia tagamiseks;
103. viitab tõsiasi, et Euroopa välisteenistus on esitanud ELi nn osalejastaatuse idee, et muuta ELi meetmed nähtavamaks; on seisukohal, et see muudab poliitikavaldkondade arengusidususe veelgi olulisemaks, sest igasugune negatiivne mõju seostatakse veelgi tihedamalt ELiga; nõuab ka tungivalt, et komisjon tagaks, et see mõiste ei satu vastuollu muude ELi määratletud arengupoliitika eesmärkidega, eeskätt arenguriikide isevastutuse ja poliitilise ruumi eesmärkidega;
104. arvab, et kooskõlas Cotonou lepingu ja viitedokumentiga „Engaging Non-state actors in new aid modalities”⁴ („Valitsusväliste osalejate kaasamine uutesse abiandmisviisidesse”)¹ peaksid ELi delegatsioonid kaardistama põhjalikult valitsusvälised ja kodanikuühiskonna organisatsioonid ning kohalikud ametiasutused, eeskätt kohalikud ja kogukonnapõhised organisatsioonid, mis on olulised nende töö jaoks vastavas riigis;
105. kordab, et AKV riikidest pärit poliitikavaldkondade arengusidususe alalise raportööri positsiooni loomine parlamentaarse ühisassamblee kontekstis hõlbustaks kooskõlastatud Euroopa Parlamendi poliitikavaldkondade arengusidususe alalise raportööriga ning komisjoni ja nõukogu asjakohase osakonnaga, lihtsustaks viimaste tööd ning aitaks kõrvaldada poliitikavaldkondade arengusidusust takistavad asjaolud arenguriikides endis;
106. Mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevas 2011. aasta juuni teatises tegi Euroopa Komisjon ettepaneku laiendada Euroopa Arengufondi kontrollimise volitusi Euroopa Parlamendile. peab kahetsusväärseks, et see ettepanek ei kajastu 11. Euroopa Arengufondi käsitlevas seadusandlikus ettepanekus;
107. rõhutab, et vaesuse likvideerimiseks ja jätkusuutlikuks arenguks laiaulatuslikumate meetmete pakkumise jaoks peaks 2015. aasta järgne rahvusvaheline arengukoostöö raamistik minema kaugemale arengukoostöö traditsioonilisest tõlgendusest, võimendama poliitikavaldkondade arengusidusust kui olulist mehhanismi ning edendama õigustepõhiseid meetmeid; märgib, et niisugune raamistik peaks olema enam kui praegune avalike meetmete ja toetuse süsteem ning kaasama sidusasse ja kaasavasse protsessi kõik riigid (arenenud ja arenguriigid, arenevad riigid) ning kõik osalised (traditsioonilised ja uued abiandjad, arenguriikide ja arenenud riikide valitsused ja kohalikud ametiasutused, erasektor, valitsusvälised organisatsioonid, sotsiaalpartnerid jm);

¹ Vahendid ja meetodid /viitedokument nr 12: „Engaging Non-State Actors in New Aid Modalities for Better Development Outcomes and Governance” („Valitsusväliste osalejate kaasamine uutesse abiandmisviisidesse paremate arengualaste tulemuste ja juhtimise nimel”).

108. peab kiiduväärseks asjaolu, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 9 sisalduvat sotsiaalklauslit kohaldatakse nii ELi piires kui ka väljaspool ELi;
109. rõhutab vajadust tagada ELi kaubanduslepingute sotsiaalvaldkonda käsitlevate sätete rakendamine ja asjakohane järelevalve; peab vajalikuks tagada läbivaatamis- ja jõustamismehhanismid;
110. palub komisjonil lisada kõikidesse ELi kaubanduslepingutesse sätted sotsiaalsete standardite ning soolise võrdõiguslikkuse ja noortega arvestava täieliku ja produktiivse tööhõive, inimväärse töö, töötajate, ka võörtöötajate õiguste austamise ja soolise võrdõiguslikkuse eesmärkide kohta;
111. rõhutab vajadust toetada ja levitada kollektiivläbirääkimisi kui vahendit ebavõrdsuse vähendamiseks tööturul, inimväärse töö ja töötasu tagamiseks, sotsiaalse dumpingu ja deklareerimata töö ärahoidmiseks ning ausa konkurentsi tagamiseks;
112. rõhutab vajadust järgida töölepingute tingimusi ning seda, et noorte ja naiste tehtavas töös ei esineks mingit liiki ekspluateerimist, sh seksuaalset ärakasutamist, sunniviisilist tööd või pealesunnitud teenuseid, orjust või orjusega samalaadseid tavasid;
113. rõhutab ettevõtja sotsiaalse vastutusega seotud kohustuste ja tööandjate julgustamise tähtsust rakendamaks praegu kehtivatest õigusnormidest ambitsioonikamaid sotsiaalseid standardeid, sh võimalust areneda ja saavutada selline tunnustus nagu sotsiaalse märgistusega ettevõtte; palub komisjonil toetada liikmesriike asjaomaste kohustuste rakendamise ning nende õigusliku jõustamise üle põhjaliku järelevalve teostamisel;
114. rõhutab, kui tähtis on rajada poliitikavaldkondade arengusidususe eest vastutavad keskused ka arenguriikides, et parandada teabevahetust muu hulgas sellistes ELi pädevusalasse mittekuuluvates küsimustes nagu ressurssidest saadava tulu sotsiaalselt kaasav kasutus või maksustamine ja rahaülekanded, ning nn ajude äravoolu mõju kohta päritoluriikidele; palub komisjonil süvalaiendada sotsiaalpoliitikat Euroopa välisesteenistuse töös; usub, et ka keskmise sissetulekuga riikide jaoks on väga oluline eraldada üha suurem osa oma sissetulekust ühiskondlikele eesmärkidele, eelkõige maksustamissüsteemide ja sotsiaalkaitse süsteemide arendamise läbi;
115. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid pööraksid suuremat tähelepanu sihtriikide rändajate, iseäranis naiste ja laste kaasamisele ja integreerimisele ning sotsiaalsete õiguste ülekantavusele;
116. palub komisjonil kaasata sotsiaalsesse dialoogi ELi mittekuuluvate riikide tööorganisatsioonid ja ametiühingud, et arutada sotsiaalsete standardite rakendamise küsimust asjaomastes riikides ja tagada parem tehniline abi sotsiaal- ja fiskaalpoliitika rakendamiseks.
117. palub komisjonil kaaluda oma toetuse suurendamist arenguriikidest pärit partneritega läbiviidavate kultuurialaste programmide või koostööprojektide puhul, kuna need on ELi arengueesmärkidest lähtudes oma olemuselt valdkondadevahelised;
118. rõhutab, et kava pakkuda põhiteenuseid, nagu algharidus, peab keskenduma jõulisemalt väga marginaliseeritud rühmade sellistele spetsiifilistele omadustele, mis teevad pakkumise keerulisemaks ja vähendavad rühmade suutlikkust kättesaadavaid võimalusi

ära kasutada;

119. rõhutab tungivat vajadust muuta humanitaarvaldkonna mõtteviisi ja tunnistada ülitähtsat rolli, mida täidab haridus, eeskätt konfliktiga seotud hädaolukordade ajal ning pärast konflikte; peab kahetsusväärseks, et haridus on endiselt üks humanitaarabi alarahastatuid valdkondi;
120. palub komisjonil käsitleda arengupoliitika raames IKT valdkondadevahelist olemust, eeskätt positiivset mõju, mis sel võib olla haridussüsteemile, ning rõhutab, et selles kontekstis nõuavad erilist tähelepanu intellektuaalomandi õigused, tehnosiire ja kohalik suutlikkuse suurendamine;
121. märgib, et tegelikud pangatehingud (mobiilpangandus) peaksid olema eristatud tavalistest rahaülekannetest (mobiilimaksed) ning kooskõlastada tuleks vajadused reguleerida rahvusvahelisi rahatehinguid (nt rahapesu või terrorismi rahastamise takistamiseks) ja edendada samal ajal mobiilikasutust taskukohaseks rahale juurdepääsemiseks; arvab, et olemasolevate parimate tavade koondamine oleks kasulik viis, kuidas jagada teadmisi ja lahendada neid probleeme;
122. peab kahetsusväärseks, et eelarvetoetuse andmise korraldust iseloomustab endiselt kodanike ja parlamendi järelevalve puudumine lepingute, nende rakendamise ja jälgimise üle;
123. kordab, et kuigi eelarvetoetus peaks olema kooskõlas demokraatliku valitsemise edendamise, arenguriikide endi majandusressursside tugevdamise, korrupsiooni vastu võitlemise ja riiklike kulutuste suhtes kehtiva aruandekohustusega, peaks see põhiliselt keskenduma vaesuse vähendamisele;
124. kordab, et ELi jõupingutused tagada juurdepääs arenguriikide toorainetele ei tohi kahjustada kohalikku arengut ja vaesuse likvideerimist, vaid toetama arenguriike nende püüdlustes muuta oma maavararikkus tegelikuks arenguks; rõhutab ka, et EL peaks toetama head valitsemistava, väärtusi lisavaid protsesse ning valitsuste ja äriettevõtete läbipaistvust, et kohalikud kaevandussektorid võiksid toimida arengu võimendajana;
125. rõhutab, et finantsläbipaistvus on tulude kasutuselevõtmise ja maksupettustega võitlemise toetamiseks ülioluline; nõuab, et raamatupidamist ja läbipaistvust käsitlevate ELi direktiivide praegune reform hõlmaks nõuet, mille kohaselt börsinimekirjas ja suured erasektori kaevandus- ja puiduettevõtted avalikustaksid valitsustele projektikaupa tehtavad maksed, ning aruandluskünniseid, mis peegeldavad maksete olulisust vaeste kogukondade seisukohast;
126. on seisukohal, et kuigi on olemas piir, mida antava abi võib riigisisese aruandmise osas saavutada, võib mõnes vormis abi tõesti midagi muuta, alates „mittekahjustamisest” kuni olemasolevate siseriiklike aruandmissüsteemide tegeliku tugevdamiseni, nt kaasates kogu sektorit hõlmavate käsitlusviiside raames arenguriikide kohalikud kodanikuühiskonna organisatsioonid ja parlamendid;
127. peab kahetsusväärseks, et üleilmne tervishoiu rahastamise ja sekkumismeetmete tähelepanu on nihkunud teravalt silmapaistvatele sündmustele, nt Aasia tsunamile, ning mõnele laiaulatuslikule nakkushaigusele (nt HIV/AIDS), kuigi mittenakkuslikud haigused moodustavad 63% kõikidest surmajuhtumitest kogu maailmas ja vigastused

- moodustavad 17% üleilmsest haigestumuskoormusest ning kuigi naised ja lapsed surevad, kuna raseduse ja sünnituse ajal ning lapseas ei suudeta pakkuda elementaarset hooldust;
128. rõhutab, et täites oma kohustust kaitsta arenguriikides kliinilistes uuringutes osalejate õigusi ning ELi kodanike tervist võib Euroopa Parlament kasutada oma õigust uurimisi algatada; teeb ka ettepaneku jälgida teatud küsimustega seoses Euroopa Ravimiametit, nt kontrollida, missuguseid meetmeid võtab Euroopa Ravimiamet selleks, et täpsustada eetiliste normide praktiline kohaldamine kliinilistes uuringutes, ning veenduda, et Euroopa Ravimiamet püüab tungivalt harmoniseerida vastutavate ametiasutuste poolset eetiliste normide kohaldamist;
 129. palub komisjonil toetada kohalikke kodanikuühiskonna rühmi, eeskätt naisrühmi ning naisi lähedalt puudutava tegevuskavaga rühmi kättesaadava rahastuse ja suutlikkuse suurendamise abil, et need rühmad suudaksid täita oma rolli arengut soodustavate tõhusate toimijatena ning rahu ja hea valitsemistava valvuritena eeskätt ebakindlate ja konfliktiolukordade kontekstis;
 130. tunnustab ELi tegevuskava soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise kohta arengukoostöös ning julgustab jälgima ja rakendama sugupoolte aspekti arvestamist ELi rahastatavates projektides riigi tasandil; kutsub ELi kõrget esindajat üles võtma kõik vajalikud meetmed, et pakkuda ELi delegatsioonide töötajatele asjakohast ja tõhusat koolitust rahuvalve, konfliktiennetuse ja rahu tagamise sootundliku käsituse kohta;
 131. tunneb heameelt Euroopa Komisjoni aktiivse töö üle, mida tehakse nii poliitika tasandil kui ka eri rahastamisvahendite ja eelarveliste toetusmehhanismide kaudu, mille eesmärk on suurendada kohustusi naiste mõjuvõimu edendamiseks, eelkõige püüdes integreerida naiste prioriteete ja vajadusi kõigis peamistes poliitikavaldkondade arengusidususe valdkondades;
 132. rõhutab vajadust koguda usaldusväärseid statistilisi andmeid emasuremuse kohta ja salvestada selle põhjuseid vastavalt Maailma Tervishoiuorganisatsiooni rahvusvahelise haiguste klassifikatsiooni emasuremuse kodeeringule, mis võimaldab riike suunata ning aidata neil paremini määrata ja prognoosida emasurmade põhjusi;
 133. kinnitab oma AKV-ELi parlamentaarse assamblee deklaratsiooni A(2010) 21584;
 134. nõuab, et poliitikavaldkondade arengusidususe vallas tuleks soodustada kaasavat lähenemisviisi, mis edendab kohalike inimeste ja ennekõike naiste tugevamat mõjuvõimu ja enesemääramist;
 135. kinnitab veel kord, kui tähtis on võtta arvesse naiste olukorda, kuna naised ei ole mitte ainult haavatav osa elanikkonnast, vaid nad on ka arengupoliitika aktiivsed vahendajad; märgib seoses sellega, et naised vastutavad 80% maaharimise eest Aafrikas, kuigi on veel harv juhused, kui neil on võimalus olla enda haritava maa omanik; soovib seetõttu, et lisaks põllumajanduse- ja kalanduspoliitika integreerimisele poliitikavaldkondade arengusidususega mõju tõttu, mida nad avaldavad arengule, tuleks neid hinnata ka erineva mõju seisukohast naistele ja meestele;
 136. rõhutab, kui oluline on võtta arvesse kõige ebasoodsamas olukorras olevaid ja

haavatavamaid ühiskonnarühmi, eelkõige naisi ja tüdrukuid, ning pöörata neile erilist tähelepanu, et vältida edasist ebavõrdsuse kasvu; juhib tähelepanu sellele, et kogemused on näidanud, et n.ö. neutraalsed meetmed kindlustavad olemasolevaid jõustruktuure, ning et on oluline tegutseda positiivselt, informeeritult ja süstemaatiliselt meetmete kaudu, mis parandavad naiste olukorda, tagamaks, et need meetmed toovad kasu kõige ebasoodsamas olukorras olevatele isikutele;

137. rõhutab, et meeste ja naiste vahelise võrdõiguslikkuse poliitika edendamine ei tohiks olla vaid arengupoliitika valdkondade eraldi eelarverea teema, vaid seda tuleks pidada valdkondadevaheliseks küsimuseks, sest iga poliitika, mis mõjutab ühiskonda, mõjutab soorollide püsimise tõttu ühiskonnas mehi ja naisi erinevalt, ning poliitikavaldkondade arengusidusus pakub praktilisi vahendeid, mis võimaldavad ennetada negatiivsete välismõjude kahjulikku mõju naiste ja meeste vahelisele võrdule;
138. rõhutab, et poliitikavaldkondade arengusidususse tuleb integreerida globaalne lähenemisviis, mis ulatuks kaugemale perekondlikust ja mikrosotsiaalsest tasandist ja võtaks arvesse sugudevahelisi suhteid; on kindlal seisukohal, et selline valdkondadevaheline lähenemisviis soolise võrdõiguslikkuse küsimustele tuleks lisada igasse arendusprojekti ja iga ühiskonna analüüsi; nõuab, et nimetatud lähenemisviisi tuleks kohaldada mitte ainult kõigis sektorites, vaid ka kõigis poliitilistes, majandus-, sotsiaal-, keskkonna-, kultuuri- ja muudes valdkondades; rõhutab, et selline lähenemisviis, mis süstemaatiliselt arvestab naiste olukorra ja rolliga ning sugudevaheliste suhetega ühiskonnas, on põhjalikum, inimlikum ja demokraatlikum kui lähenemine, milles naisi vaadeldakse kui eraldiseisvat rühma, sest see väldib naiste marginaliseerimist n.ö. naiste projektidesse või sellistesse projektidesse, mis tekitavad naistele täiendavat töökoormust või kohustusi, ilma suurendamata nende sõnaõigust või kontrolli kõnealuste projektide loodud tuludele üle;
139. kinnitab, et kuigi arengupoliitika ja sellest tulenevalt poliitikavaldkondade arengusidusususe edu ei saa mõõta ainult üldiste näitajatega, mis on juba näidanud oma piiratust, nagu suundumused SKPs elaniku kohta, võiksid muud näitajad, nagu naiste ja meeste võrdõiguslikkust käsitlevad näitajad, anda täielikuma ülevaate üldise mõju kohta arengupoliitikale; rõhutab, et sugude kaupa jaotatud andmeid tuleb seega koguda kohapeal, et hinnata ja parandada poliitikavaldkondade arengusidusususe mõju;
140. rõhutab naiste rolli arengupoliitika võimendamisel osalemise kaudu kõnealuse poliitika väljatöötamises ja rakendamises, mis tagaks, et poliitilises ja majanduslikes läbirääkimistes võetakse arvesse naiste huvisid ja luuakse positiivne mõjuring, milles naised oleksid arengupoliitika liikumapanevaks jõuks, mis omakorda tekitaks naistele suurema mõjuvõimu andmiseks vajalikud struktuurid; rõhutab, kui tähtis on toetada kodanikuühiskonna organisatsioone ja rühmi, mis tegelevad soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu edendamisega;
141. märgib, et naistel on arengus oluline osa, sest oma emarolli ning laste ja teiste ülalpeetavate pereliikmete eest hoolitseja rolli tõttu võtavad nad endale vastutuse perekonna üldise heaolu eest; rõhutab, et näiteks mängivad naised olulist rolli toitumise ja toiduga kindlustatuse vallas, eelkõige seoses elatuspõllumajandusega;
142. rõhutab, et naiste olukord on paljudel juhtudel halvenenud rohkem kui meestel, ja seda nii suhtelises kui ka absoluutses mõttes; märgib murega, et ligilähedaselt viimase 20 aasta jooksul on suurenenud vaesus, mis puudutab peamiselt naisi;

143. rõhutab, et kuigi naiste olulist rolli arengupoliitikas ja arengukoostöös on väga laialdaselt tunnustatud, on konkreetselt naistega seotud statistika ja kvantitatiivsed andmed ikka veel ebapiisavad ega vasta aruandluse eesmärkidele naiste olukorra kohta arengumaades, eriti sellistes valdkondades nagu tervishoid, haridus, ennetamine ja põhivajaduste rahuldamine; rõhutab, et seetõttu tuleb kanda hoolt selle eest, et poliitikavaldkondade arengusiduse kõikides eesmärkides, analüüsid, dokumentides ja hinnangutes jaotataks kvantitatiivsed andmed sugude kaupa ning lisataks soolised näitajad, mis lubab võtta arvesse naiste tõelisi elutingimusi;
144. tõdeb, et igal lapsel, sõltumata tema soost, on õigus elule, ellujäämisele ja arengule ning kinnitab veel kord, et kooskõlas ÜRO laste õiguste konventsiooniga on ka tütarlastel võrdne staatus; kutsub arengumaades tegutsemaid ELi delegatsioone üles tegema koostööd nende riikide valitsustega, et tagada tütarlaste õiguste tunnustamine ilma diskrimineerimiseta, sealhulgas nõuda kõikide laste kohest registreerimist pärast sündi, tagada tüdrukutele ja poistele võrdne õigus haridusele ja koolitusele, võidelda stereotüüpidega ning kaotada sünnieelse soovaliku, naissoost loodete abordi, naissoost imikute tapmise, varajase sunniviisilise abiellumise, naiste suguelundite moonutamise ning eelkõige lasteprostitutsiooni ja seksiturismi ebaetilised ning diskrimineerivad tavad; kinnitab veel kord Euroopa Parlamendi 5. juuli 2012. aasta resolutsiooni sunniviisilise abordi skandaali kohta Hiinas (2012/2712(RSP))¹;
145. rõhutab vajadust austada tütarlaste õigust avaldada arvamust ja esitada oma seisukoht küsimustes, mis mõjutavad nende tervist ja inimväärikust, rõhutades, et lapse huvid tuleb seada esikohale; rõhutab vajadust, et kõik lapsed ja eelkõige tütarlapsed peavad saama kasvada perekondlikus keskkonnas, kus valitseb rahu, väärikus, sallivus, vabadus, mittediskrimineerimine, meeste ja naiste võrdõiguslikkus ja solidaarsus; nõuab, et peetaks rangelt kinni lapse õigusi käsitlevast Genfi deklaratsioonist ja Pekingi deklaratsioonist naiste kohta;
146. tuletab meelde, et arenguabi raames lapse õigustega tegelemisel peavad EL ja liikmesriigid arvestama vanemate, seaduslike hooldajate ja teiste lapse eest juriidiliselt vastutavate isikute õiguste ja kohustustega; kutsub pädevaid asutusi üles pöörama erilist tähelepanu vanemate ja laste vahelistele suhetele, seda näiteks just riiklikele vajadustele vastavaks kohandatud konkreetseid meetmeid sisaldavate programmide abil, mille eesmärk on pakkuda lapsevanematele või eestkostjatele nende vanemlike kohustuste täitmisel maksimaalset ja võimalikult optimaalselt abi, et vältida perekondade purunemist, lapse väärkohtlemist ja suure vaesuse tõttu laste sattumist sotsiaalhoolekandesüsteemi – või tagada, et sellist lahendust kasutataks tõesti viimase võimalusena;
147. kinnitab, et Kairo rahvusvahelise rahvastiku- ja arengukonverentsi konkreetsete otsuste rakendamisel sunni või sunniviisilisuse keelamise kohta seksuaal- ja reproduktiivtervise küsimustes ning seoses õiguslikult siduvate rahvusvahelise inimõigustealaste instrumentidega, ELi õigustiku ja Euroopa Liidu poliitilise pädevusega selles küsimuses, ei tohiks liidu abi anda ühelegi asutusele, organisatsioonile ega programmile, mis edendab, toetab või osaleb mis tahes tegevuse juhtimises, mis hõlmab selliseid inimõiguste rikkumisi nagu sundabort, naiste või meeste sundsteriliseerimine või loote soo määramine, mille tulemuseks on lapse soo sünnieelne valik või

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0301.

lapsetapmine, eriti kui selline tegevus viib oma eesmärgi ellu psühholoogilise, sotsiaalse, majandusliku või õigusliku surve kaudu. kutsub komisjoni üles igal aastal esitama aruande kõnealust programmi hõlmava EL välisabi rakendamise kohta;

148. väljendab suurt muret laialt levinud soolise vägivalla, eelkõige seksuaalse vägivalla, naiste ekspluateerimise ja naistetapu pärast maailmas, ja eelkõige arengumaades; rõhutab, et naiste õiguste, sh nende seksuaal- ja reproduktiivsusega seonduvate õiguste austamine ja nende inimväärikuse kaitsmine on oluline, kuna see aitab ennetada ja võidelda soolise vägivalla vastu, pakkudes ohvritele kaitset ning asjakohast nõustamist ning karistades kuriteo toimepanijaid; kutsub komisjoni üles muutma võitlust sellise vägivalla toimepanijate karistamatuse vastu oma üheks arenguabipoliitika eesmärgiks;
149. juhib tähelepanu asjaolule, et naised diskrimineeritakse tihti, ei tunnustata nende rahupüüdlusi ning naistele saavad sõjategevuses osalevates riikides osaks äärmuslikud kannatused; väidab, et sedalaadi teod, sealhulgas tüdrukute vägistamine sõdurite poolt, sunniviisiline prostitutsioon, sunnitud rasestamine, seksiorjus, vägistamine ja seksuaalne ahistamine ning konsensuslik röövimine (võrgutamine) on kuriteod, mida ei tohi ignoreerida; kinnitab, et EL peab võtma neid kui olulisi probleeme ning nendega arvestama;
150. rõhutab, et erilist tähelepanu tuleb pöörata mõlemast soost isikutele soolise hariduse andmisele alates varajasest koolieast, et järk-järgult muuta ühiskonna suhtumist ning stereotüüpe meeste ja naiste vahelise võrdõiguslikkuse suunas;
151. märgib, et abimeetmetes tuleb võtta arvesse selliste kriisi- või hädaolukordade ning riikide või olukordade erijooni, kus esineb tõsiseid puudujääke põhivabaduste vallas, kus inimeste turvalisus on enim ohus või kus inimõigusi kaitsvad organisatsioonid ja üksikisikud tegutsevad kõige raskemates tingimustes. rõhutab, et erilist tähelepanu tuleb pöörata olukordadele, kus naised võivad kokku puutuda füüsilise või psüühilise vägivallaga;
152. rõhutab, kui oluline on edendada naiste inimõigusi ja soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist tsiviil-, poliitilises, sotsiaalses, majanduslikus ja kultuurivaldkonnas ja siseriiklikes õigusaktides;
153. rõhutab, kui oluline on tugevdada naiste rolli inimõiguste ja demokraatlike reformide edendamisel, konfliktide vältimisel ning poliitilise osaluse ja esindatuse tugevdamisel;

o
o o

154. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.